

Forslag

til

Lov om fisketegn.

Fremsat den 16. december 1977 af fiskeriministeren.

§ 1. Ingen må uden at have erhvervet fisketegn drive fiskeri på dansk fiskeriterritorium eller i søer, åer, bække eller andre lignende naturlige ferske vande. Det samme gælder fiskeri i kanaler, grøfter og lignende kunstigt frembragte ferske vande, der indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandsystem.

§ 2. Undtaget fra bestemmelsen i § 1 er:

- a. Fiskere, der udelukkende driver erhvervsfiskeri i salte vande og er forsikringspligtige i henhold til § 56 eller § 58 i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. Denne undtagelse omfatter også nævnte erhvervsfiskeres medhjælpere.
- b. Personer, der ikke er fyldt 18 år.
- c. Grundejere, deres ægtefæller og børn, for så vidt angår fiskeri på egen grund eller i ferskvand, der støder op til grunden og ligger nærmere ved denne end ved nogen anden grund.
- d. Personer, der på statens foranledning eller med fiskeriministerens godkendelse foretager fiskeriundersøgelser i videnskabeligt øjemed.

§ 3. For erhvervelse af fisketegn betales en afgift for et kalenderår ad gangen.

Stk. 2. Fisketegnsafgiftens størrelse fastsættes af fiskeriministeren efter forhandling med fisketegnssondens bestyrelse.

§ 4. Fisketegn erhverves ved betaling af den årlige afgift under benyttelse af et særligt giroindbetalingskort. Når dette kort er forsynet med postvæsenets kvittering,

Lovforslag. Folketingsåret 1977-78.

Fiskerimin. I. j. nr. N 1/46-2.

175 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

gælder det som fisketegn i vedkommende kalenderår.

Stk. 2. Fisketegn skal lyde på navn, bopæl og personnummer.

Stk. 3. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fisketegnssondens bestyrelse fastsætte nærmere regler om erhvervelse af fisketegn.

§ 5. Fisketegnsafgiften indgår i fisketegnssonden, der oprettes under fiskeriministeren.

§ 6. Fisketegnet skal altid medbringes under fiskeri og på forlangende forevises de i § 10 nævnte tilsynsmyndigheder og enhver, der kan dokumentere at have ret til at fiske det pågældende sted.

Stk. 2. Enhver, der udøver fiskeri uden fisketegn eller uden at have medbragt fisketegnet skal på tilsynsmyndighedernes forlangende opgive sit navn og sin bopæl, medmindre han straks kan dokumentere, at han er omfattet af § 2.

Stk. 3. Tilsynsmyndighederne skal under udøvelsen af den i stk. 1 og 2 nævnte tilsynsvirksomhed forevise fiskeripolitiskilt eller anden legitimation.

§ 7. Enhver fiskeriberettiget, der mod vederlag stiller sin fiskeriret til rådighed for en anden, er pligtig at påse, at denne har erhvervet fisketegn. I tilfælde, hvor en forning eller anden sammenslutning er indehaver af en fiskeriret, påhviler det dog forningen eller sammenslutningen at udøve

kontrol med, at de af dens medlemmer, som udnytter fiskeriretten, er i besiddelse af fisketegn.

§ 8. Fisketegnsfondens midler skal anvendes til vedligeholdelse og forøgelse af fiskebestanden, herunder til:

- a. Udsætning af fisk og fiskeyngel.
- b. Lokalbekæmpelse af uønskede fiskearter.
- c. Forbedring af vildfiskenes mulighed for vandring gennem åmundinger eller forbi kraftstationer, møller og andre hindringer.
- d. Anlæggelse af gyde- og opvækstpladser.
- e. Konsulentvirksomhed til sikring af rådgivning om pleje af fiskebestanden og vandområdets fiskerimæssige kvalitet.

Stk. 2. Midlerne kan endvidere anvendes til kontrol med overholdelse af fisketegnordningen og til administration af denne, herunder til aflønning, jfr. § 9, stk. 3.

Stk. 3. Der kan ikke af midlerne ydes honorar til medlemmerne af fondens bestyrelse.

§ 9. Fisketegnsfondens administreres af en af fiskeriministeren udnævnt bestyrelse, bestående af 1 repræsentant for fiskeriministeriet og 1 repræsentant for miljøministeriet samt 4 organisationsrepræsentanter. Af organisationsrepræsentanterne beskikkes ministeren 1 efter forslag fra Danmarks Sportsfiskerforbund, 1 efter forslag fra Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, 1 efter forslag fra Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening i forening samt 1 efter forslag fra De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger i forening. Formanden beskikkes af ministeren blandt bestyrelsens medlemmer.

Stk. 2. Medlemmerne udnævnes for 3 år. For hvert medlem udnævnes en stedfortræder.

Stk. 3. Bestyrelsens sekretariatsopgaver varetages af fiskeriministeriet, eventuelt med bistand af anden af bestyrelsen antaget medhjælp.

Stk. 4. Bestyrelsen udsender en årlig beretning om fondens virksomhed.

Stk. 5. Fiskeriministeren fastsætter bestyrelsens forretningsorden efter indstilling fra bestyrelsen.

§ 10. Tilsynet med overholdelse af denne lov og de i medfør af denne fastsatte forskrifter påhviler den under fiskeriministeriet hørende fiskerikontrol og de i henhold til lov om ferskvandsfiskeri godkendte fiskeriopsynsmænd.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan bemyndige opsynsmænd antaget af salt- og ferskvandsfiskeriorganisationerne til at udøve det i stk. 1 nævnte tilsyn. Ministeren forsyner opsynsmanden med et fiskeripolitiskilt og skal tillige godkende opsynsmandens instruks.

Stk. 3. Gør en opsynsmand sig skyldig i misbrug af sin myndighed, eller viser han i øvrigt utilbørligt forhold, kan fiskeriministeren forlange ham afskediget.

§ 11. Ved overtrædelse af § 1 skal foruden den ordinære fisketegnsafgift betales en tillægsafgift af samme størrelse som den ordinære afgift.

Stk. 2. Ved overtrædelse af § 6, stk. 1, skal betales en tillægsafgift af samme størrelse som den ordinære afgift. Tillægsafgift skal dog ikke betales, såfremt den pågældende inden for en af tilsynsmyndigheden eller den fiskeriberettigede fastsat frist foreviser et gyldigt og forud for fiskeriet erhvervet fisketegn samt på forlangende yderligere legitimation, f.eks. personnummerbevis, førerbevis eller ID-kort.

Stk. 3. Fisketegnsafgiften, den i stk. 1 og 2 nævnte tillægsafgift og de omkostninger, der er nævnt i § 12, stk. 4 og 5, kan inddrives ved udpantning.

§ 12. Overtrædelse af § 6, stk. 2, og § 7 straffes med bøde.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelselskab eller lignende eller af en forening eller en lignende sammenslutning, kan der pålægges selskabet som sådant eller sammenslutningen som sådan bødeansvar.

Stk. 3. Ved fiskeri udøvet i strid med denne lov kan fiskerikontrollen eller de af fiskeriministeren godkendte fiskeriopsynsmænd tage de anvendte redskaber i bevaring på brugerens bekostning.

Stk. 4. Fiskeredskaberne tilbageleveres til brugeren, når denne har forevist et gyldigt og forud for fiskeriet erhvervet fisketegn eller har dokumenteret enten at være omfattet af § 2 eller at have betalt den ordinære fisketegnsafgift og den i § 11, stk. 1 og 2, nævnte tillægsafgift. Tilbagelevering kan dog kun ske, når omkostningerne ved bevaringstagelsen er betalt af fiskeredskabernes bruger.

Stk. 5. Melder brugeren sig ikke inden 3 måneder regnet fra det tidspunkt, fiskeredskaberne er taget i bevaring, bortsælges

de af fiskerikontrollen ved behørigt bekendtgjort offentlig auktion. Nettoprovenuet af auktionssalget udbetales til redskabernes bruger med fradrag af fisketegnsafgiften, tillægsafgiften og påløbne omkostninger ved bevaringstagelsen og salget.

§ 13. Loven træder i kraft den 00. 1978.

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Gennem adskillige år er der fremkommet ønsker om, at der ved etablering af en fisketegnordning tilvejebringes midler til fremme af fiskebestanden, bl.a. til gavn for sports- og lystfiskeriet, idet det er fundet naturligt, at de personer, som driver dette fiskeri, gennem betaling af en afgift selv bidrager til at muliggøre effektiv støtte til foranstaltninger til forbedring af forholdene på dette område. Selv om der af en række organisationer er ofret betydelige beløb til dette formål, har det dog ikke på frivillig basis været muligt at fremskaffe midler i det fornødne omfang, og de midler, der har været stillet til rådighed fra statens side, f.eks. til udsætninger af fisk, har været helt utilstrækkelige.

Lovmæssige fisketegnordninger er gennemført i flere europæiske lande, bl.a. Norge og Finland.

En række forhold har bevirket, at interessen for her i landet at forbedre forholdene for sports- og lystfiskeriet er øget. Der kan herved henvises til bl.a. den tiltagende forurening af vandområderne samt til befolkningens øgede fritid, der gør det ønskeligt, at bestanden af vildfisk øges væsentligt, således at flere end hidtil kan få mulighed for med udbytte at deltage i den sunde fritidsaktivitet, som sports- og lystfiskeri frembyder — en aktivitet, hvis værdi ikke kan opgøres alene efter en økonomisk målestok.

Lovforslaget tager sigte på at etablere en ordning, hvorefter erhvervelse af fisketegn som hovedregel vil blive en betingelse for udøvelse af fiskeri i ferske og salte vande. Der gøres dog visse undtagelser fra hovedreglen. Bl.a. er det foreslået, at personer, der driver saltvandsfiskeri som hovederhverv, ikke skal løse fisketegn. Baggrunden herfor er, at de foranstaltninger, som agtes gennemført i henhold til forslaget, kun i begrænset omfang kan forudses at blive af umiddelbar betydning for disse fiskere, nemlig med hensyn til de fiskearter, der har deres opvækst i ferske vande, men senere søger ud i saltvand. Ønskes denne kategori af fiskere gjort deltagende i udgifterne ved vedligeholdelse og forøgelse af bestanden af de pågældende fiskearter, vil dette eventuelt kunne ske ved indførelse af en landingsafgift, således som det allerede er sket med hensyn til laks, jfr. lov nr. 163 af 28. april 1971 om ændring af lov om saltvandsfiskeri. Dette spørgsmål vil blive overvejet i forbindelse med en revision af sidstnævnte lov.

Endvidere foreslås personer under 18 år og grundløse samt personer, der driver fiskerividenskabelige undersøgelser, undtaget.

Efter forslaget skal fisketegn erhverves ved indbetaling af fisketegnafgiften på en særlig postgiroblanket og afgiftsbeløbene indgå i en fond, hvis midler skal anvendes med henblik på at varetage det generelle formål at vedligeholde og forøge fiskebestanden. Afgiftsmidlerne skal også anvendes til dækning af de kontrol- og administrationsomkostninger, der er forbundet med ordningen.

Det forventes ikke, at lovforslaget vil medføre personaleforøgelse eller andre administrative udgifter for fiskeriministeriets vedkommende.

Forslaget er forberedt af et af fiskeriministerens nedsat udvalg, hvori bl.a. fiskeriets hovedorganisationer har haft sæde.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Pligten til erhvervelse af fisketegn omfatter fiskeri i såvel ferske som salte vande, idet en række af de fiskearter, der vil blive begunstiget af de foranstaltninger, som lovforslaget tager sigte på, fanges både i ferskvand og i saltvand.

Til § 2.

Man har fundet det rimeligt at foreslå fiskere i salte vande, der driver dette fiskeri som hovederhverv, undtaget fra pligten til at erhverve fisketegn. Ved afgrænsningen af denne gruppe over for de såkaldte bierhvervsfiskere har man lagt det samme indtægtskriterium til grund, som indeholdes i visse relationer i loven om saltvandsfiskeri, hvor erhvervsfiskere er defineret som personer, der i mindst 2 år har drevet og fortsat driver fiskeri som erhverv og efter vedkommende kommunalbestyrelses skøn indtjener mindst 3/5 af deres årsindtægt ved personlig virksomhed gennem fiskeri. Henvisningen til ulykkesforsikringslovgivningen skyldes praktiske årsager, idet der her er benyttet det samme indtægtskriterium for de erhvervsfiskere, der er forsikringspligtige, og man ved administrationen af fisketegnordningen vil kunne drage nytte af den registrering, der inden for dette forsikringsområde er foretaget af de egentlige erhvervsfiskere.

Derimod er de, i øvrigt ret få, erhvervsfiskere, der driver fiskeri i ferske vande, foreslået omfattet af pligten til at løse fisketegn, idet det skønnes, at disse fiskere i særlig grad vil kunne blive begunstiget af de foranstaltninger, som fisketegnafgifterne skal anvendes til.

I det tidligere fremsatte lovforslag blev det anset

for rimeligt at undtage personer under 16 år fra fisketegnordningen, men efter tilkendegivelse herom fra organisationsside foreslås denne aldersgrænse nu fastsat til 18 år. Det har ligeledes været overvejet at undtage personer, der er fyldt 67 år eller oppebærer folkepension, men under hensyn til afgiftens forventede beskedne størrelse som anført i bemærkningerne til § 3 har man ikke fundet tilstrækkelig begrundelse for at foreslå en sådan undtagelse.

Undtagelsen for så vidt angår grundejerne må ses på baggrund af, at indførelse af en pligt til at erhverve fisketegn sikkert i ret vide kredse vil blive betragtet som et indgreb i de pågældende ejeres hidtil gennem lovgivningen tilsikrede adgang til at drive fiskeri fra deres ejendomme.

Til § 3.

På grund af manglende erfaringer med hensyn til, hvor mange der vil erhverve fisketegn, og hvor stort et behov der vil være for de ved afgiftsordningen tilvejebragte midler, er det ikke fundet praktisk at fiksere afgiftens størrelse i loven, men i stedet at overlade fastsættelsen af afgiftens størrelse til fiskeriministeren efter forhandling med den foreslåede fondsbestyrelse. Det er dog hensigten foreløbig at fastsætte fisketegnsafgiften til 50 kr. pr. kalenderår. Afgiften for udlændinge bør være af samme størrelse som for danske statsborgere, idet det bør undgås at diskriminere på grund af nationalitet på dette område. I øvrigt blev der i det tidligere fremsatte lovforslag gået ud fra en årlig afgift på 20 kr., men på indeværende tidspunkt skønnes det ikke urimeligt, at denne fastsættes til 50 kr.

På forhånd er det ikke muligt med nogen sikkerhed at angive, hvor mange fisketegnslødere, der kan forventes at blive tale om, men efter et ret løst skøn anslås det, at 100.000—150.000 personer vil erhverve fisketegn, hvilket vil svare til en samlet årlig afgiftsindtægt på 5-7½ mill. kr., såfremt fisketegnsafgiften fastsættes til 50 kr.

Til § 4.

For at gøre administrationsudgifterne ved en fisketegnordning så lavt som muligt og samtidig lette adgangen til at erhverve fisketegn er det foreslået, at indbetalingen af afgiften skal ske pr. giro, og at kvitteringsblanketten gælder som fisketegn i lighed med den i Norge gennemførte ordning.

Til § 6.

Medens der i det tidligere fremsatte lovforslag til forebyggelse af misbrug af fisketegn var foreslået medbragt anden behørig legitimation end fisketog-

net under fiskeri skønnes — i overensstemmelse med tilkendegivelse fra organisationsside — faren for misbrug dog at være for ringe til, at der bør stilles krav herom.

Til § 7.

Som et vigtigt led i kontrollen med overholdelse af pligten til at løse fisketegn er det anset for rimeligt at foreskrive, at en person, der mod vederlag tillader andre at udnytte en fiskeriret, skal påse, at vedkommende har erhvervet fisketegn, og den samme pligt bør i rimeligt omfang pålægges en forening i forhold til sine medlemmer.

Til § 8.

Angivelsen af eksempler på foranstaltninger med det formål at bidrage til at bibeholde og opbygge fiskebestanden tilsigter ikke at være udtømmende.

Administrationsudgifterne søges holdt på det lavest mulige niveau. Disses forventede størrelse kan dog vanskeligt angives på grund af manglende erfaringer.

Af de væsentligste udgifter kan nævnes, at udgifterne til trykning og forsendelse af postgiroblanketter anslås til ca. 20.000 kr. Den nødvendige kontorassistance for bestyrelsen kan formentlig begrænses til en kontordames halve arbejdstid eller en udgift på 25.000-30.000 kr. Hertil kommer udgifterne til diæter og befordringsgodtgørelse til den foreslåede bestyrelses medlemmer.

Det er hensigten at udsende postgiroindbetalingskortene til bl.a. posthusene, fiskerikontrolstationerne, de lokale fiskeriforeninger, turistbureauerne, grænsestationerne og eventuelt campingpladserne her i landet, således at der opstår færrest mulige praktiske problemer ved erhvervelse af fisketegn. Det vil eventuelt tillige vise sig hensigtsmæssigt at etablere en ordning, hvorefter hoteller, rejsebureauer, turistkontorer og fiskeriforeninger m.v. får adgang til på posthusene på forhånd at erhverve det antal fisketegn, der i årets løb forventes at blive behov for med henblik på videresalg. I så fald vil det være nødvendigt at åbne mulighed for efter kalenderårets udløb at få de ikke-videresolgte fisketegn refunderet.

Til § 9.

For at sikre de interesserede organisationers indflydelse på anvendelsen af fondens midler foreslås der etableret en fondsbestyrelse, der sammensættes således, at administrationen kan foregå i samarbejde mellem fiskeriministeriet og de pågældende organisationer.

Endvidere er foreslået, at miljøministeriet repræ-

senteres i bestyrelsen. Årsagen hertil er fritidsfiskeriets snævre sammenhæng med den rekreative planlægning og de rekreative foranstaltninger i øvrigt samt beskyttelsen af vandløb og søer m. v. i medfør af naturfredningsloven og miljøbeskyttelseslovens formål bl. a. med henblik på bekæmpelse af forurening af fiskevandene, herunder at det i denne forbindelse vil kunne være nyttigt med en vis kombination mellem fremtidige recipientundersøgelser af miljømæssig karakter og de af lovforslaget omfattede foranstaltninger til ophjælpning af fiskebestanden.

I bestyrelsens forretningsorden er det hensigten bl. a. at fastsætte bestemmelser om, at bestyrelsen kan tilkalde sagkyndige til at deltage i bestyrelsens møder, og endvidere at formandens stemme er afgørende i tilfælde af stemmelighed ved afstemninger inden for den foreslåede bestyrelse bestående af 6 medlemmer.

Til § 10.

Det er forudsat, at fiskerikontrollens tilsyn stort set skal udøves indenfor de eksisterende rammer for fiskerikontrollens kontrolmæssige opgaver, men det er anset for formålstjenligt for at opnå en så effektiv og samtidig billig kontrol som muligt, at særlige fiskeriopsynsmænd varetager en væsentlig del af kontrollen, nemlig dels opsynsmænd ansat efter indstilling af lokale fiskeriforeninger i medfør af lovgivningen om ferskvandsfiskeri, dels opsynsmænd udnævnt efter tilsvarende retningslinier til udøvelse af kontrol med hensyn til de af lovforslaget omfattede vand. Begge grupper fiskeriopsynsmænds kontrolmæssige bistand påregnes ydet uden vederlag af fondens midler.

Til § 11.

Det var oprindeligt tanken at åbne adgang for bødestraf ved udøvelse af fiskeri uden forudgående erhvervelse af fisketegn eller uden medbringelse af fisketegnet, men efter forhandling med justitsministeriet er det under hensyn til den forventede beskedne størrelse af den årlige fisketegnsafgift sammenholdt med omkostningerne for politiet og domstolene ved sådanne bødesagers behandling anset for rimeligt i stedet at foreslå, at fisketegnsafgiften forhøjes til det dobbelte beløb ved overtrædelse af § 1 eller § 6, stk. 1, og at såvel den ordinære afgift som tillægsafgiften kan inddrives ved udpantning.

I tilfælde, hvor § 6, stk. 1, er overtrådt, kan der formentlig ikke udelukkes at være en vis fare for misbrug af fisketegn, hvorfor det med henblik på forebyggelse heraf foreslås, at der på forlangende tillige skal forevises anden behørig legitimation end fisketegnet.

Til § 12.

Den foreslåede adgang for fiskerikontrollen og fiskeriopsynsmændene til at sikre fisketegnsafgiftens betaling ved udøvelse af en form for tilbageholdsret for så vidt angår fiskeredskaber anvendt ved fiskeri i strid med loven samt for fiskerikontrollen til at hortsælge sådanne redskaber, såfremt vedkommende bruger ikke reagerer inden udløbet af den angivne frist, må anses for en praktisk og rimelig ordning — også i betragtning af, at der som nævnt i bemærkningerne til § 11 ikke agtes åbnet mulighed for at straffe den person med bøde, der udøver fiskeri uden forud at have erhvervet fisketegn eller uden at have medbragt fisketegnet.